

Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΟΥΚΑ ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Έπιμελητής ύλης:

Πρωτ/ρος Κωνσταντίνος Πλευράκης
Τ.Θ. 60060 ΤΚ 570 01 ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κυριακή 29 Σεπτεμβρίου 2024

Κυριακού ὁσίου (+556),
Πετρωνίας μάρτυρος

Ἦχος πλ. α'. Ἑωθινόν Γ'

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'

Μάρκ. 16,9-20.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
ΤΩΝ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ὁ ἐπίλογος
τοῦ Κατά Μάρκον Εὐαγγελίου.

Ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος κατακλείει τό
Εὐαγγέλιό του μέ μιά συνοπτική ἀναφορά τῶν

ἐμφανίσεων τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου
τὴν πρώτη μέρα τῆς ἑβδομάδος.

Πρῶτα ἐμφανίστηκε στή Μαρία τή Μαγδαληνή. Αὐτή τό ἀνήγγειλε στους πενθούντας Μαθητές Του, ἀλλά δέν τὴν πίστεψαν.

Ἡ δεύτερη ἐμφάνιση ἔγινε σέ δύο Μαθητές πού πήγαιναν «στήν ἐξοχή», «πορευομένοις εἰς ἀγρόν». Εἶναι ἡ ἐμφάνιση πού περιγράφει ἐκτενέστερα ὁ Λουκᾶς (24, 13-35) καί μνημονεύεται ὡς ἐμφάνις «ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ» στους περευομένους πρὸς Ἐμμαούς, ἢ ὡς ἀναγνώριση τοῦ Ἰησοῦ «ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου».

Ἡ τρίτη ἐμφάνιση ἔγινε τό ἴδιο βράδυ τὴν ὥρα πού οἱ «ἐνδεκα» (ἀναφέρονται ἔνδεκα παρ' ὅτι ἀπουσίαζε ὁ Θωμᾶς) ἀνέκειντο στό Δεῖπνο. Περιγράφεται κάπως ἐκτενέστερα καί ὑπονοεῖται ὅτι δειπνοῦσαν στό ἴδιο ἀνώγειο πού ἔγινε ὁ Μυστικός Δεῖπνος.

Σ'αὐτή τὴν ἐμφάνιση ὁ Κύριος «ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν καί σκληροκαρδίαν τῶν Μαθητῶν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτόν ἐγγηγεμένον οὐκ ἐπίστευσαν).

Τότε τοὺς ἀπέστειλε στον Κόσμον ὅλον, νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο καί νά βαπτίζουν. Τούς εἶπε ἐπίσης ὅτι ὁ ἴδιος θά τοὺς συνοδεύη στήν πορεία καί τό ἔργο τους καί θά φανερώνη τὴν παρουσία Του μέ θαυμαστά σημεῖα τῆς δυνάμεώς Του. Τούς εἶπε ἐπίσης ὅτι ἡ πίστη ἐκείνων πού θά ἀποδέχωνται τό Εὐαγγέλιο καί θά βαπτίζωνται, θά ἐπιμαρτυρηται μέ θαυμαστά «σημεῖα».

(Βλ. ὑπομν. Τρεμπ. καί Καραβιδόπουλου στό Μᾶρκο.)

Τέλος ὁ Εὐαγγελιστής κλείνει τὴ μαρτυρία του γιὰ τό Χριστό μέ δύο πληροφορίες: α) ὅτι ὁ Κύριος ἀνελήφθη στους οὐρανούς καί ἐκάθισε στὰ δεξιὰ τοῦ

Πατρός καί β) ὅτι οἱ Μαθητές καί Ἀπόστολοι, μετά τή Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ, ἐξεπλήρωσαν τλην παραγγελία Του. Ἐξήλθον στόν κόσμον καί ἐκήρυξαν τό Εὐαγγέλιο, ἐνῶ ὁ Κύριος τούς συνώδευε καί συνεργοῦσε ἐπαληθεύοντας τό κήρυγμά τους μέ τά ἀπακολοθούντα σημεῖα!

Ὁ ἐπίγειος βίος τοῦ Χριστοῦ καί τό ἐν τῷ κόσμῳ ἔργο Του τελειώνει μέ τήν Ἀνάληψή Του στούς οὐρανοῦς, σαράντα μέρες μετά τήν Ἀνάσταση.

Δέκα μέρες ἀργότερα, τήν Πεντηκοστή, μέ τήν κάθοδο τοῦ Παρακλήτου καί τά ἐγκαίνια τῆς Ἐκκλησίας, ἀρχίζει τό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ τά χαρισματικά Του ὄργανα, τούς Ἀποστόλους καί τούς διαδόχους των, τούς Ἐπισκόπους.

«Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ»: μέ τή μυστική καί ἀόρατη ἀλλά πραγματική καί συνεχῆ παρουσία καί συνεργία Του, ὁ Ἰδιος ἐπευλογεῖ καί ἐπικυρώνει τό ἔργο τῶν Ἀποστόλων μέ τά σημεῖα πού τούς δίδει νά ἐργάζωνται μέ τή δύναμη Του, τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτός «προσδέτει σωζομένους τῇ Ἐκκλησίᾳ».

9 Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς

πρωῖ πρώτη Σαββάτου

ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ,

ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτά δαιμόνια.

Ἄφου ἀναστήθηκε ὁ Ἰησοῦς,

τό πρωί τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος,

ἐμφανίστηκε πρῶτα

στή Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ,

ἀπό τήν ὁποῖαν εἶχε βγάλει ἑπτά δαιμόνια.

10 Ἐκείνη πορευθεῖσα

ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις,

πενθοῦσι καὶ κλαίουσι.

11 **Κάκεινοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῆ
καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.**

Ἐκεῖνη πῆγε καὶ τό εἶπε στούς δικούς Του,
πού ἦταν λυπημένοι κι ἔκλαιγαν.

Αὐτοὶ ὅμως, ὅταν ἄκουσαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ζεῖ
καὶ τόν εἶδε ἡ Μαρία, δέν τήν πίστεψαν.

12 **Μετά δέ ταῦτα**

δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν

ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ,

πορευομένοις εἰς ἀγρόν.

13 **Κάκεινοι ἀπελθόντες**

ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς

οὐδέ ἐκεῖνοις ἐπίστευσαν.

Κατόπιν ὁ Ἰησοῦς ἐμφανίστηκε μέ
διαφορετικὴ μορφὴ σέ δύο ἀπ' αὐτούς,
καθώς περπατοῦσαν καὶ πήγαιναν ἔξω στά
χωράφια.

(*Βλ. καὶ Λουκᾶ 24, 13- Τό βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας,
ἐνῶ οἱ ἑνδεκα εἶχαν ἀνακλιθεῖ στό Δεῖπνο.*)

Ἐκεῖνοι πῆγαν καὶ τά διηγήθηκαν στούς
ὑπολοίπους· ἀλλά οὔτε κι αὐτούς τούς
πίστεψαν.

14 **Ἵστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς,**

τοῖς ἑνδεκα, ἐφανερώθη,

καὶ ὠνείδισε τήν ἀπιστίαν αὐτῶν

καὶ σκληροκαρδίαν,

ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτόν ἐγηγερμένον

οὐκ ἐπίστευσαν

Τέλος, ἐμφανίστηκε ὁ Ἰησοῦς στοὺς ἔνδεκα
μαθητὲς καθὼς ἦταν πλαγιασμένοι γιὰ
φαγητό καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστία καὶ τὴν
ξεροκεφαλιά τους,
διότι δέν πίστεψαν σέ κείνους
πού τόν εἶδαν ἀναστημένο.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

- Πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα
κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται,
ὁ δέ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.

Μετά τούς εἶπε:

Πορευθεῖτε σ' ὀλόκληρο τόν κόσμο
καὶ διακηρύξτε τό χαρμόσυνο μήνυμα
σ' ὅλη τὴν κτίση.

Ὅποιος πιστέψει καὶ βαπτιστεῖ θά σωθεῖ·
ὁποιος δέν πιστέψει θά καταδικαστεῖ.

17 Σημεῖα δέ τοῖς πιστεύσασιν

ταῦτα παρακολουθήσει·

ἐν τῷ ὀνοματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι·

γλώσσαις λαλήλουσι καιναῖς·

ὄφεις ἀροῦσι·

18 κἄν θανάσιμον τι πίωσιν,

οὐ μή αὐτοὺς βλάψει·

ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι

καὶ καλῶς ἔξουσιν.

Νά καί τά θαύματα πού θά κάνουν ὅποιοι
πιστέψουν:

Μέ τὴν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματός Μου

θά διώχουν δαιμόνια,
 θά μιλοῦν νέες γλώσσες,
 θά πιάνουν φίδια
 κι ἂν πιοῦν κάτι θανάσιμο
 δέν θά τοὺς βλάψη.
 θά βάλουν τὰ χέρια τους πάνω σέ
 ἄρρώστους καί κείνοι θά γίνουν καλά.

Ἡ Ἀνάληψη τοῦ Ἀναστάσιμος Κυρίου

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος
 μετὰ τό λαλήσαι αὐτοῖς
 ἀνελήφθη εἰς τόν οὐρανόν
 καί ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

**Ἡ ἱστορική ἐπιβεβαίωση
 τῆς ἐμπειρίας τῶν Μαθητῶν**

Ἐκεῖνοι δέ ἐξεληθόντες
 ἐκήρυξαν πανταχοῦ,
 τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος
 καί τόν λόγον θεβαιοῦντος
 διά τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Ἄφοῦ τοὺς εἶπε αὐτά ὁ Κύριος,
 ἀναλήφθηκε στόν οὐρανό καί κάθισε στό
 δεξιὰ τοῦ Θεοῦ. (Λουκ. 24,50 στό ΣΤ΄ Ἐωθινό)
 Οἱ μαθητές τότε ἔφυγαν καί ἐκήρυξαν τό
 χριστιανικό μήνυμα παντοῦ·
 ἐνῶ ὁ Κύριος συνεργοῦσε μαζί τους
 κι ἐπιβεβαίωνε τό λόγο τους
 μέ τὰ θαύματα πού ἐπακολουθοῦσαν.

Καταβασίαι. Ἦχος δ'.

Ὦδὴ α΄.

Ἀνοίξω τό στόμα μου
καί πληρωθήσεται Πνεύματος·
καί λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί·
καί ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων·
καί ἄσω γηθόμενος ταύτης τά θαύματα.

Ὦδὴ γ΄.

Τούς Σούς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καί ἄφθονος Πηγῆ,
θίασον συγκροτήσαντας
πνευματικόν στερέωσον
καί ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὦδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως
Σοῦ τοῦ Ὑψίστου ὁ Προφήτης Ἀββακούμ
κατανοῶν ἐκραύγαζεν·
Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

Ὦδὴ ε΄.

Εξέστη τά σύμπαντα
ἐπί τῇ θείᾳ δόξῃ Σου,
Σύ γάρ, Ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἔσγες ἐν μήτρᾳ τόν ἐπί πάντων Θεόν
καί τέτοκας ἄχρονον Υἱόν
πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι Σε
σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὦδὴ στ΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες
τῆς Θεομήτορος
δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν
τόν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Ὡδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες
παρά τόν Κτίσαντα, ἀλλά πυρός ἀπειλήν
ἀνδρείως πατήσαντες
χαίροντες ἔψαλλον.
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος
καὶ Θεός εὐλογητός εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
καὶ προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Ὡδὴ η΄.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ
ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο
τότε μέν τυπούμενος,
νῦν δέ ἐνεργούμενος·
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν
ἀγείρει ψάλλουσιν·
Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ἡ Τιμιωτέρα.

Ὡδὴ θ΄.

Ἄπας γηγενῆς
σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος.

Πανηγυριζέτω δέ
 αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα
 τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος
 καὶ βοάτω, χαίροις παμμακάριστε
 Θεοτόκε, Ἄγνή, Ἄειπάρθενε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ΄

Οτι Χριστός ἐγήγερται
 μή τις διαπιστείτω·
 ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ,
 ἔπειτα καθωράθη
 τοῖς εἰς ἀγρόν ἀπιοῦσι·
 μύσταις δέ πάλιν ὤφθη
 ἀνακειμένοις ἑνδεκα·
 οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας,
 εἰς οὐρανοὺς,
 ὅθεν καταβέβηκεν, ἀνελήφθη,
 ἐπικυρῶν τό κήρυγμα
 πλήθεσι τῶν σημείων.

Ἐξαποστειλᾶριον

Ἦχος 6' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε
Εν δόξῃ παριστάμενος,
 Θεῷ τῷ Παντοκράτορι,
 Κυριακὲ σὺν τῷ θείῳ,
 Χαρίτωνι θεοκήρυξ,
 ἀδιαλείπτως μέμνησο,
 τῶν ἐκτελούντων Ἄγιε,
 τὴν φωτοφόρον μνήμην σου,
 καὶ σὲ Χριστοῦ ὑπηρέτην,
 τιμώντων Πάτερ ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον

Ἦχος β' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Κυρίως Θεοτόκον σε,
ὁμολογοῦμεν Δέσποινα,
οἱ διὰ σου σεσφισμένοι·
καὶ γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως
ἐκύησας τὸν λύσαντα,
διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον,
πρὸς δ' ἑαυτὸν ἐλκύσαντα,
Ἄοσίων δῆμους· μεθ' ὧν σε,
ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

*Στιχηρά ἀναστάσιμα ὁκτώ
ἀπό τὴν Ὀκτώηχο*

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ Γ'

Ἦχος γ'

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας
τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης
ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν
διαπιστοῦντες οἱ μαθηταί,
ὠνειδίζοντο τό τῆς καρδίας σκληρόν·
ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες
καὶ θαύμασι
πρὸς τό κήρυγμα ἀπεστέλλοντο.
Καί σύ μέν, Κύριε,
πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα·
οἱ δέ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον
τοῖς θαύμασι πιστούμενοι.
Διό οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν

δοξάζομέν Σου τήν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν,
φιλάνθρωπε Κύριε.

Καί νῦν...

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις...

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ

Σήμερον σωτηρία...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον

Ἦχος πλ. α΄

Τόν συνάναρχον Λόγον
Πατρί καί Πνεύματι,
τόν ἐκ Παρθένου τεχθέντα
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,
ἀνυμνήσωμεν, πιστοί, καί προσκυνήσωμεν·
ὅτι ηὐδόκησε σαρκί
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ
καί θάνατον ὑπομεῖναι
καί ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας
ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει Αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄

Τῆς ἐρήμου πολίτης καί ἐν σώματι ἄγγελος
καί θαυματουργὸς ἀνεδείχθης
θεοφόρε πατήρ ἡμῶν Κυριακὲ
νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ,

οὐράνια χαρίσματα λαβὼν
 θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας
 καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει
 προστρεχόντων σοι.
 Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν,
 δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι,
 δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκια τοῦ Ναοῦ

Ἦχος βαρύς.

Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος,
 ἢ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας, Χριστέ ὁ Θεός,
 καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων,
 τοῖς μαθηταῖς ἐπέστης
 ἢ πάντων ἀνάστασις,
 Πνεῦμα εὐδές δι' αὐτῶν
 ἐγκαινίζων ἡμῖν,
 κατὰ τό μέγα Σου ἔλεος.

Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἦχος δ'.

Τοῦ Πέτρου συνέκδημος
 καὶ κοινωνός ἱερός,
 τοῦ Λόγου διάκονος
 καὶ ὑποφήτης σοφός
 ἐδείχθης, Ἀπόστολε,
 ὄθεν τό τοῦ Σωτῆρος
 Εὐαγγέλιον θεῖον,
 Μᾶρκε, διαχαράπτεις,
 ὡς οὐράνιος μύστης
 διό, Εὐαγγελιστά Σε,
 πόθω γεραίρομεν.

**Τῶν Ἁγίων τεσσάρων Κρητῶν
Νεομαρτύρων.
ᾠχος δ'.**

Μελάμπων γεννήματα,
Κρήτης ὠραίους βλαστούς
τούς τέσσαρας Μάρτυρας
πάντες ὑμνήσωμεν
πιστῶς ἐναδλήσαντας
πόλει ἐν τῇ Ρεδύμνῳ
Μανουήλ τόν γενναῖον
Γεώργιον ὁμοῦ τε Ἀγγελῆ, Νικολάῳ,
πρεσβεύοντας αἰεὶ
ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας Ἑρμιόνης.

Παρθένος ἀκήρατος
διατελοῦσα, σεμνή,
τῷ Λόγῳ νενύμφευσαι
τῷ ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς
σαρκί ὁμιλήσαντι·
ὄθεν τήν σοι δοθεῖσαν
θεοπάροχον χάριν
ἄδλοισ τῆς εὐσεβείας
τούς ἐν πλάνῃ φωτίζεις·
διό σε, Ἑρμιόνη, Χριστός
ἀξίως ἐδόξασε.

Κοντάκιον. ᾠχος β'

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,

μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε,
 μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς,
 ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ,
 εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
 τῶν πιστῶν, κραυγαζόντων Σοι·
 Τάχυνον εἰς πρεσβείαν
 καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν,
 ἢ προστατεύουσα αἰεί,
 Θεοτόκε, τῶν τιμώντων Σε.

**Ὁ εἰρμός τῆς εὐδῆς
 τῆς Μ. Πέμπτης**

Τῶ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης
 συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι
 τῶ δεσπόζοντι τῶν ὅλων
 ἑαυτοὺς Χριστῶ ἀναθέμενοι
 ὠραίους πόδας ἐξαπενίζοντο εὐαγγελιζόμενοι
 πᾶσιν εἰρήνην.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἡ Εὐχή τοῦ Τρισαγίου

Ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος,
 ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
 ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
 ὑπὸ τῶν Σεραφείμ. ἀνυμνούμενος
 καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβείμ. δοξολογούμενος
 καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος·
 ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
 εἰς τό εἶναι παραγαγών τὰ σύμπαντα·

ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον
 κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν
 καὶ παντί Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
 ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν
 καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
 ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
 ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
 τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους Σου
 καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
 στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
 τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
 καὶ τὴν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
 καὶ δοξολογίαν προσάγειν·
 Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι
 καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν
 τόν τρισάγιον ὕμνον
 καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον·
 ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα
 καὶ δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
 καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
 τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
 καὶ Σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,

νῦν καί ἀεὶ
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός...

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Θεός, Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν!

Εὐλογημένος εἶ,
ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
πάντοτε νῦν καί ἀεὶ
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΙΔ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Προκείμενον. Ήχος πλ. α΄. Ψαλμός 11.

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς
καί διατηρήσαις ἡμᾶς.

Σὼσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα. 1,21 - 2,4.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Μιά πτυχὴ τῆς ποιμαντικῆς φροντίδας τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου.

Αὐτός πού κυβερνᾷ οὐσιαστικά τήν

Ἐκκλησία εἶναι ὁ Ἰδιος ὁ Χριστός πού τήν ἵδρυσε! Αὐτός συνεχίζει τό ἔργο του διά τῶν Ἀποστόλων καί τῶν διαδόχων τους τῶν Ἐπισκόπων. Αὐτό στηρίζει καί τούς Ἐπισκόπους καί τούς πιστούς. Ἡ θεβαιβαιότητα βρίσκεται μέσα μας χειροπιαστή, τήν κρατοῦμε σάν ἀρραβῶνα στά χέρια μας. Εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἡ σφραγίδα Του, πού ἔβαλε μέσα στίς καρδιές μας!

Αὐτό κάνει τό Ἀπόστολο ἢ τόν Ἐπίσκοπο νά ποιμαίνει μέ ἀγάπη καί νά δακρύζει ὅταν πρέπει νά μιλήση μέ αὐστηρότητα στά λογικά πρόβατα.

Στή σημερινή περικοπή ἔχομε τήν ἐξομολόγηση τοῦ Ποιμένα Ἀποστόλου Παύλου! Ἕνα ποιμαντικό ντοκουμέντο, στοιχεῖο τοῦ πολιτεύματος τῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖο πρέπει νά προσέξουν ιδιαίτερα οἱ πιστοί πού προβληματίζονται γιά τή διαποίμανση τῆς Ἐκκλησίας καί αὐτοί πού ἐπιθυμοῦν νά γίνουν Ποιμένες τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄδελφοί,

21 ὁ θεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν
καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός,

Ἐκεῖνος πού στερεώνει καὶ ἐμᾶς καὶ ἐσᾶς
στό Χριστό, καὶ μᾶς ἔχρισε εἶναι ὁ Θεός

22 ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς
καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα

τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

ὁ Ὅποιος καί μᾶς σφράγισε καί ἔδωσε σάν
ἀρραβῶνα μέσα στίς καρδιές μας τό Πνεῦμα.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι

Ἐπικαλοῦμαι μάρτυρά μου τό Θεό,

ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν,

πού γνωρίζει τά βάδη τῆς ψυχῆς μου,

ὅτι φειδόμενος ὑμῶν

οὐκέτι ἤλθον εἰς Κόρινθον.

δέν ἤρθα ἀκόμη στήν Κόρινθο γιά νά μή σᾶς
λυπήσω.

24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν

τῆς πίστεως,

Ἦχι γιὰτί θέλομε νά σᾶς ἐξουσιάζωμε

σέ ζητήματα τῆς πίστεώς σας,

ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν

τῆς χαρᾶς ὑμῶν·

ἀλλὰ εἴμαστε συνεργᾶτες τῆς χαρᾶς σας,

τῆ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

διότι μένετε σταθεροί στήν πίστη.

2,1 Ἐκρίνα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο,

Γι' αὐτό ἔκρινα σωστό

τὸ μή πάλιν ἐν λύπῃ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

νά μή σᾶς φέρω λύπη ὅταν θά ῥθῶ ξανά κοντά
σας.

2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς,

Γιατί, ἂν ἐγὼ σᾶς προκαλῶ λύπη,

καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με

τότε ποιός μοῦ προξενεῖ χαρά

εἰ μή ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;

παρά ἐκεῖνος πού τόν κάνω νά λυπᾶται;

3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό,

Καί σᾶς ἔγραψα ἀκριβῶς αὐτό,
 ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω
 ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν,
 ὥστε, ὅταν ἔλθω, νά μὴ λυπηθῶ ἀπό ἐκείνους
 ἀπό τούς ὁποίους ἔπρεπε νά χαίρω,
 πεποιδῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς
 διότι ἔχω πεποιδῆση γιά ὅλους σας
 ὅτι ἡ ἐμὴ χαρά πάντων ὑμῶν ἐστίν.
 ὅτι ἡ χαρά μου εἶναι καί χαρά ὄλων σας.

4 Ἐκ γάρ πολλῆς θλίψεως
 καὶ συνοχῆς καρδίας
 ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρῶν,
 Σᾶς ἔγραψα ἀπό μεγάλη θλίψη καί
 στενοχώρια τῆς καρδιᾶς, μέ πολλά δάκρυα,
 οὐχ ἵνα λυπηθῆτε,
 ὄχι γιά νά λυπηθῆτε,
 ἀλλά τήν ἀγάπην ἵνα γνῶτε
 ἦν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.
 ἀλλά γιά νά γνωρίσετε τήν περίσσια ἀγάπη
 πού ἔχω γιά σᾶς.

« ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ »

Ἦχος πλ. α'. Ψαλμός 88.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τά ἐλέη Σου, Κύριε, εἰς τόν αἰῶνα ἄσομαι,
 εἰς γενεάν καί γενεάν ἀπαγγελῶ
 τήν ἀλήθειάν Σου ἐν τῷ στόματι μου.

Η ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
 Λάμψε μέσα στίς καρδιές μας,
 φιλάνθρωπε Δέσποτα,
 Δέσποτα φιλάνθρωπε,

τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς
 τῆς θεογνωσίας Σου τό καθαρό φῶς
 καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμούς διά-
 νοιζον

κι ἀνοιξε διάπλατα τοῦ νοῦ μας τά μάτια,
 εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμάτων
 κατανόησιν.

γιά νά κατανοήσωμε τά εὐαγγελικά Σου κη-
 ρύγματα.

ἐνθες ἡμῖν

Φύτεψε μέσα μας ἀκόμη
 καί τόν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν φόβον,
 τό φόβο τῶν θείων Σου ἐντολῶν,

ἵνα, τάς σαρκικός ἐπιθυμίας

πάσας καταπατήσαντες

ὥστε ὅλες τίς σαρκικές ἐπιθυμίες νά
 καταπατήσωμε,

πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν,

γιά νά ζήσωμε ζωή πνευματική,

πάντα τά πρός εὐαρέστησιν τήν Σήν

καί ὅλα ὅσα εὐχαριστοῦν Ἐσένα

καί φρονοῦντες καί πράττοντες.

νά φρονοῦμε καί νά πράττωμε.

Σύ γάρ εἶ ὁ φωτισμός

Γιατί Ἐσύ ἴσαι πού φωτίζεις

τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν,

τά σώματα καί τίς ψυχές μας,

Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,

Θεέ μας Χριστέ,

καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν

καί σέ Σένα ἀναφέρομε τή δόξα,

σύν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί

καθώς καὶ στόν Πατέρα Σου τόν ἄναρχο
καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ στό συνάναρχο καὶ συναίδιο
καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,
καὶ ζωοποιό Σου Πνεῦμα,
νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.

τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν
αἰῶνων.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. 6,(27-30) 31-36.

Προσοχή: Ἡ περικοπή, πού διαβάζεται στὴ
Θεία Λειτουργία, ἀρχίζει ἀπὸ τό στ. 31, ἡ ἐ-
νότητα ὅμως τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου ἀρχίζει
ἀπὸ τόν στ. 27. Γιὰ νὰ διευκολύνωμε τοὺς πι-
στοὺς νὰ κατανοήσουν τὴν ἔννοια τῆς περικο-
πῆς παραθέτομε καὶ τοὺς στ. 27-30.

{6,27 Ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν·

Σ' ἐσᾶς πού μ' ἀκοῦτε λέω:

ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν,

νά ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας,

καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς,

νά εὐεργετῆτε ἐκείνους πού σᾶς μισοῦν,

28 εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν,

νά εὐλογῆτε ἐκείνους πού σᾶς

καταριοῦνται,

προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

νά προσεύχεσθε γιὰ κείνους

πού σᾶς κακομεταχειρίζονται.

- 29 **Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα**
 Σέ κείνον πού σε χτυπᾶ στό σαγόني
 πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην,
 δῶσε καὶ τό ἄλλο,
 καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου τὸ ἱμάτιον
 καὶ κείνον πού σου παίρνει τό πανωφόρι,
 καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης.
 μὴν τὸν ἐμποδίσης νά σου πάρη καὶ τό
 πουκάμισο.
- 30 **Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου,**
 Δίδε σ' ὅποιον σου ζητεῖ,
 καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει.
 καὶ ἀπὸ κείνον πού σου πῆρε ὅ,τι σου
 ἀνήκει μὴ ζητήσης νά σου τό ἐπιστρέψῃ.}

Ὁ χρυσὸς κανόνας
 Τῆς Χριστιανικῆς Ἠθικῆς
 Ἡ βάση τῆς συμπεριφορᾶς μας
 καὶ τῆς εἰρηνικῆς διαβιώσεως
 τῶν κοινωνιῶν.

Τό μέτρο εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός μας.

Εἶπεν ὁ Κύριος·

Εἶπε ὁ Κύριος·

- 31 **Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν**
 οἱ ἄνθρωποι
 καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.
 Ὅπως θέλετε νά σᾶς συμπεριφέρωνται οἱ
 ἄνθρωποι ἔτσι ἀκριβῶς νά τούς
 συμπεριφέρεστε καὶ σεῖς.

32 **Καί εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς,
ποιὰ ὑμῖν χάρις ἐστί;**

Διότι ἂν ἀγαπᾶτε αὐτοὺς πού σᾶς ἀγαποῦν
ποιὰ εἶναι ἡ χάρις σας (ποιὰ χάρη ἔχετε
πού σᾶς διακρίνει ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς;)

**Καί γάρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.**

Ἄφου καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαποῦν αὐτοὺς
πού τοὺς ἀγαποῦν.

33 **Καί ἐάν ἀγαθοποιῆτε
τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς,
ποιὰ ὑμῖν χάρις ἐστί;**

Κι ἂν κάνετε καλό σ' αὐτοὺς πού σᾶς
κάνουν καλό ποιὰ εὐνοια περιμένετε ἀπὸ
τό Θεό;

Καί γάρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τό αὐτό ποιοῦσι.

Καί οἱ ἁμαρτωλοὶ τό ἴδιο κάνουν.

34 **Καί ἐάν δανείζητε
παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν,
ποιὰ ὑμῖν χάρις ἐστί;**

Ἄν δανείζετε σ' ὅσους ἐλπίζετε νά σᾶς τά
ἐπιστρέψουν ποιὰ εὐνοια περιμένετε ἀπὸ τό
Θεό;

**Καί γάρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν,
ἵνα ἀπολάβωσι τά ἴσα.**

Καί οἱ ἁμαρτωλοὶ δανείζουν στοὺς ὁμοίους
τους γιὰ νά τά πάρουν πίσω.

35 **Πλήν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν,**

Ἀντίθετα ἐσεῖς ν' ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
 σας,

καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανεῖζετε,
 μηδὲν ἀπελπίζοντες·

νά κάνετε τό καλό καί νά δανεῖζετε,
 χωρὶς νά περιμένετε νά πάρете πίσω
 τίποτε.

καὶ ἔσται ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς

Κι ἔτσι, ὁ Θεός, θά σᾶς ἀνταμοίψῃ μέ τό
 παραπάνω

καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου·

καὶ θά σᾶς κάνει παιδιὰ Του.

ὅτι Αὐτός χρηστός ἐστίν

ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς.

Γιατί Αὐτός εἶναι καλός ἀκόμα καί μέ
 τοὺς ἀχαρίστους καὶ τοὺς κακοὺς.

³⁶ Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες,

Νά εἶστε λοιπόν σπλαγχνικοί,

καθὼς καὶ ὁ Πατήρ ὑμῶν

οἰκτίρμων ἐστίν.

ὅπως σπλαγχνικός εἶναι κι ὁ Θεός Πατέρας
 σας.

**Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ
 ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
 ΕΙΝΑΙ ΚΑΡΠΟΦΟΡΙΑ
 ΤΗΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥΣ
 ΜΕ ΤΟ ΖΩΝΤΑΝΟ ΧΡΙΣΤΟ
 ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΕΝΩΘΗΚΑΝ
 ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ**

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ
ΣΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΟΣΜΟ
ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΕΛΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ
ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΟΣΜΟΥ

**«Άγαπάτε τούς ἐχθρούς σας»
Πῶς θά ἀναδειχτοῦμε παιδιά τοῦ Θεοῦ
στόν παρόντα κόσμο.**

Ἡ περικοπή τῆς Β' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ εἶναι ἀπό τήν ἐνότητα 6, 17-49, πού ἀντιστοιχεῖ πρὸς τήν «ἐπί τοῦ Ὁρους ὁμιλία», τήν ὁποίαν ὁ Ματθαῖος ἔχει στά κεφάλαια 5-7. Ὁ λόγος γιά τήν ἀγάπη πρὸς τούς ἐχθρούς ἔχει τό παράλληλό του στό Ματθ. 5,38-48. Καί ὁ Ματθαῖος ἀντί οἰκτίρμωνες, ἔχει τέλειοι.

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός μέ τό λόγο Του στά Εὐαγγέλια καθορίζει τόν τρόπο ζωῆς τῶν Μαθητῶν Του, τῶν χριστιανῶν, ὡς «υἱῶν τοῦ Θεοῦ» καί ὡς μελῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπειδή ὅμως τό προσκλητήριό Του ἀπευδύνηται πρὸς ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὁ λόγος Του εἶναι Νόμος καθολικός καί πανανθρώπινος!

Πῶς πρέπει νά συμπεριφέρεται κάθε ἄνθρωπος πρὸς τόν ἀπέναντί του.

Οἱ χριστιανοί εἶναι τά παιδιά τοῦ Θεοῦ, οἱ μάρτυρές Του ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους τοῦ

παρόντος κόσμου. Ὅφείλουν νά ζοῦν στή γῆ ὡς πολῖτες τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Νά φανερώνουν μέ τήν συμπεριφορά τους τήν ταυτότητά τους, ὅτι εἶναι υἱοί τοῦ Ὑψίστου καί φέρονται ὅπως ὁ Πατέρας τους. Παράλληλα, ἡ ἄμεση χρησιμότητα τοῦ Νόμου τοῦ Χριστοῦ γιά τούς πιστούς, εἶναι ὅτι προσφέρει στόν κόσμο τό μοναδικό θεμέλιο γιά τήν εἰρήνη. Καμμιά ἄλλη θρησκεία δέν δίδει στούς ἀνθρώπους παρόμοια βάση τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως.

Αὐτή ὅμως ἡ ἐξωτερική, ἡ φανερή ὄψη τοῦ χριστιανικοῦ πολιτεύματος, ἡ ἐξωτερική συμπεριφορά μας, ἡ ἐπιφάνεια τῆς ζωῆς μας, δέν ρυθμίζεται ἀπό ἐξωτερικούς ἀναγκαστικούς νόμους, πού ἐπιβάλλονται μέ τή βία, ἐκπηγάζει, ἀνβλύζει φυσικά ἀπό τήν νεκραναστημένη, τήν ἀναγεννημένη φύση τοῦ βαπτισθέντος πιστοῦ, ἀπό τόν ἴδιο τό Χριστό, τήν πέτρα τῆς ζωῆς, πάνω στόν Ὅποῖον εἶναι θεμελιωμένη ἡ ζωή μας!

Εἶναι νά ἀπορῆ κανεῖς μπροστά στή «σοφία» τῶν πολιτικῶν καί τῶν ἄλλων ἡγεσιῶν τῆς ἀνθρωπότητος πού ἐνδιαφέρονται δῆθεν γιά τήν εἰρήνη καί τήν ἀσφάλεια τοῦ κόσμου καί δέν βλέπουν τήν ἀποτελεσματικότητα καί τή χρησιμότητα τοῦ Νόμου τοῦ Χριστοῦ!

Ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου ἐξαρτᾶται ἀπό τόν

κάθε άνθρωπο χωριστά. Είναι απλό τό σχέδιο και τό θεμέλιο τῆς εἰρήνης και τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Βρίσκεται μέσα στήν καρδιά και στή διάθεση κάθε ἀνθρώπου. Τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι σαφές! Ἄπευδύνεται στόν ἀνθρωπο! Τόν κάθε ἀνθρωπο. Και μάλιστα τόν φτωχό και ἀδύναμο. Δέν ἀπευδύνεται στους ἰσχυρούς για νά ἀλλάξη τόν κόσμο, γιατί γνωρίζει πώς εἶναι μεθυσμένοι ἀπό τή δύναμή τους και δέν δίδουν σημασία στά λόγια Του. Και ὁ Ψαλμωδός ἄλλως τε χίλια χρόνια νωρίτερα, ἐκφράζοντας μέ τήν ψαλμωδία πολιτικές θέσεις διεκήρυττε:

«Μή πεποιῖθατε ἀπ' ἄρχοντας,
ἐπί υἱοῦς ἀνθρώπων,
οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία!»

Βέβαια, ἡ ἐξωτερική εἰκόνα τοῦ πολιτεύματος τῶν χριστιανῶν, ὁ Νόμος τῆς ἀγάπης και τοῦ ἐλέους, παρ' ὅτι φαίνεται ἀπλός και εὐκόλος, εἶναι ἀνεφάρμοστος για τόν κόσμο και παραβιάζεται ἀπό τούς πεπτωκότες ἀνθρώπους, ὅπως ἀποδεικνύει ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ αἰτία πού φταίει εἶναι ἡ κακία, ἡ νόσος πού ὑπάρχει μέσα στήν ὑπαρξη τῶν ἀνθρώπων, πού ἀντιστρατεύεται τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τό καλό και ὠφέλιμο, και ἐπιβάλλει τό θέλημα τοῦ Διαβόλου.

Τά πολιτειακά κοινοβούλια ψηφίζουν συ-

χγά καλούς καί ἐπωφελείς νόμους, ἀλλά δέν κατορθώνουν νά φέρουν τήν εἰρήνη, διότι κάθε πολίτης ἔχει μέσα του τά δικά του ἐσωτερικά κίνητρα, τίς δικές του ἐπιθυμίες.

Τό μυστικό τῆς εἰρήνης καί τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ πολιτεύματος, μᾶς τό ἐξηγεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν σημερινή περιοπή τῆς 19^{ης} Κυριακῆς. Εἶναι ἡ ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου, ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἐκτέλεση τοῦ καλοῦ καί τοῦ δικαίου ἀπό τούς ἀνθρώπους παρ' ὅτι κατανοεῖται, δέν μπορεῖ νά ἐφαρμοστῆ λόγω ἀδυναμίας τοῦ ἀνθρώπου. Λόγω τοῦ ἐσωτερικοῦ του διχασμοῦ, τόν ὁποῖον περιγράφει ὁ Παῦλος στήν Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολή (κεφ. 7). Προϋπόθεση τῆς εἰρήνης τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ πίστη, ἡ οὐσιαστική σύνδεση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν ἀληθινό Θεό. Ὁ Χριστός ἔλεγε: « Ἐάν μπορεῖς νά πιστέψης, ὅλα εἶναι δυνατά γι' αὐτόν πού πιστεύει.» «Τά ἀδύνατα τοῖς ἀνθρώποις, εἶναι δυνατά γιά τό Θεό (Ματ. 19,16-30, Λουκᾶ 18, 18-30). Μέ τήν πίστη καί τό βάπτισμα ἀναγεννᾶται ὁ ἄνθρωπος καί καρποφορεῖ τά ἔργα τοῦ Θεοῦ. Τό πρόβλημα λοιπόν τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν δέν εἶναι ἡ ψήφιση νόμων, ἀλλά ἡ ἀλλαγὴ, ἡ ἀναγέννηση τῶν ἀνθρώπων, τῶν πολιτῶν. Αὐτό πρέπει νά κατανοήσουν οἱ χριστιανοί πού πολιτεύονται καί πρέπει νά τούς τό ὑποδείξουν οἱ πιστοί

πού τούς ψηφίζουν και τούς εκλέγουν!

Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἶνα σαφής και ξεκάθαρος. Τό μόνο πού χρειάζεται εἶναι ἡ καλή διάθεση τοῦ ἀνθρώπου νά τόν ἐφαρμόση ὅταν βρεθῆ στίς συγκεκριμένες περιστάσεις. Ὁ Χριστιανός πρέπει νά διαφέρη ἀπό τούς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου.

Στ. 29 και 30: Τά τέλεια ὑποδείγματα τῶν πιστῶν πού ἐφαρμόζουν πλήρως τόν εὐαγγελικό λόγο, εἶναι οἱ μοναχοί. Ἐγκαταλείπουν τά πάντα, ὄχι μόνο περιουσίες και κτήματα, ἀλλά ἀγαπημένα πρόσωπα και ὅλη τή ζωή τοῦ κόσμου και φεύγουν στήν ἔρημο, γιά νά ἀκολουθήσουν τόν δρόμο τῆς τελειότητος και τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπό τά γήινα. Ἡ ἀρχική αἰτία και ἡ κινητήριος δύναμη αὐτῆς τῆς φυγῆς τῶν μοναχῶν εἶναι ὁ ἔρωτας πρὸς τόν Χριστόν και ἡ διάθεση ἐφαρμογῆς τῶν ἐντολῶν Του. Αὐτό τούς κάνει ὑπόδειγμα γιά τή ζωή τῶν Χριστιανῶν. Οἱ ἴδιοι οἱ μοναχοί ἔχουν ὑπόδειγμα γιά τή ζωή τους τούς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ, ὅπως και οἱ Ἄγγελοι μέ τή σειρά τους καταυγάζονται ἀπό τό φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Στίχος 36. Οἰκτίρων εἶναι ὁ πατέρας πρὸς τό παιδί του, πού τό ἀγαπᾷ και τό προστατεύει και εἶναι πρόθυμος νά κάμη κάθε θυσία γιά νά τό βοηθήση. Αὐτή τήν πατρική στάση τῶν

οἰκτιρμῶν πού ἔδειξε γιά τούς ἀνθρώπους ὁ Θεός, ὀφείλει νά δείχνη ὁ χριστιανός γιά κάθε ἀνθρωπο, ὡς ἐκπρόσωπος καί γόνος τοῦ Θεοῦ!

* * *

Ἡ ἀποστολική περικοπή πού συνδεόταν ἀρχικά μέ τήν Β΄ Κυριακή τοῦ Λουκᾶ 6,31-36 «Καθώς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν...» εἶναι ἡ τῆς ΙΘ΄ (19ης) Κυριακῆς: **Β Κορ. 11, 31-12,9**, τήν ὁποία παραθέτομε παρακάτω πρὸς μελέτη. Τό κοινό θέμα τῶν δύο αὐτῶν ἀναγνωσμάτων, εἶναι οἱ δύο ὄψεις τοῦ πολιτεύματος τῶν Χριστιανῶν: ἡ ἐσωτερική – μυστική καί ἡ ἐξωτερική – φανερή.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΥΠΟΜΝΗΣΗ

Τό κήρυγμα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ὡς διδασκαλία στίς λειτουργικές συνάξεις τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἀνάγκη νά κάνη συνεχῶς ἐπαναλήψεις, γιατί τό ἀπαιτεῖ ἡ ἴδια ἡ διδασκαλία.

«Τά αὐτά γράφειν ὑμῖν,
ἐμοί μέν οὐκ ὀκνηρόν,
ὑμῖν δέ ἀσφαλές!» (Φιλπ. 3,1)

Κάθε φορά πού εἰσάγεται μέ τό λόγο μιὰ καινούρια ἀλήθεια ὁ διδάσκαλος πρέπει νά τήν ἐπεξηγή ὑπενθυμιζοντάς την καί προσαρμόζοντάς την στή δομή τοῦ λόγου. Δέν εἶναι σίγουρο ὅτι ὅλοι οἱ ἀκροατές τήν θυμοῦνται καί ἀρκεῖ μόνο νά τήν ἀναφέρῃ ὁ

διδάσκαλος.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ Β' Κορ. 11,31 - 12,9.

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ - Η ΑΥΤΟΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ ΤΟΥ. Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΚΑΘΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ τήν προσωπική κλήση πού τοῦ ἔκαμε ὁ Θεός στό δρόμο πρὸς τή Δαμασκό, φωτίστηκε, μέ τό σκοτάδι πού τόν τύφλωσε καί ὁδηγήθηκε στήν αὐτογνωσία! Καί γνώρισε τήν ἀνθρώπινη φτώχεια τοῦ ἑαυτοῦ του, καί τόν πλοῦτο τῆς θείας δυνάμεως πού τοῦ ἐμπιστεύεται ὁ Θεός. Αὐτό ἀκριβῶς εἶναι καί ἡ προσωπική του καύχηση! Τό μεγαλεῖο τοῦ ἀποστολικοῦ του ἀξιώματος! Ἡ «ὑπερβολή τῶν ἀποκαλύψεων», πού τοῦ δώρησε ὁ Θεός! Παρά τόν «σκόλοπα τῆς σαρκός» ὁ ὁποῖος τήν συνοδεύει.

Ὁ Ἀπόστολος καυχᾶται γιά τήν ἀδυναμία του, τήν ἐξουθενωμένη ἀνθρώπινη ὑπόστασή του, γιατί βλέπει ὅτι ὁ Θεός εὐδοκεῖ νά τήν πλουτίζη καί νά τόν ἀξιοποιῇ γιά τό ἔργο Του.

Ὁ ἄνθρωπος μέ τίς δυνάμεις πού τοῦ ἀπόμειναν μετα τήν πτώση, εἶναι ἀνίκανος

νά ἐργαστῆ τῆ σωτηρία του, τῆ λύτρωσή του ἀπό τά δεσμά τῆς φθορᾶς καί τῆς ἀμαρτίας, τήν ἀσθένεια καί τό θάνατο, μέ τά ὅποια τόν ἔχει δεμένο ὁ Διάβολος. Γιά τό λόγο αὐτό ἦλθε ὁ Χριστός στόν κόσμο καί ἀνέπλασε τόν ἄνθρωπο καί ἀνακαίνισε τόν κόσμο!

Μέ τήν ἐναθρώπηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ Πλάστης καί Δημιουργός τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου ἔγινε ἄνθρωπος, Νέος Ἀδάμ, προσέλαβε πάνω Του καί ἀνέπλασε τόν ἄνθρωπο, ἀνεκαίνισε τόν κόσμο, καί ἱδρυσε τήν Ἐκκλησία, Νέο Παράδεισο, Καινούριο κόσμο πάνω στή γῆ!

**Τό ἀνακαινιστικό καί ἀναπλαστικό
ἔργο πού ἐργάστηκε
κατά τήν ἐπι γῆς παρουσία Του
ὁ Χριστός
καί πῶς τό ἐπωφελεῖται ὁ πιστός!**

Μέσα στά σπλάγχνα τῆς Παναγίας ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἐνώθηκε μέ τόν «υἱό τοῦ ἀνθρώπου»! Πῆρε πάνω Του τήν ἀνθρώπινη φύση, τήν ἀνέπλασε καί τήν ἐθεράπευσε, καθώς τήν ἔνωσε μέ τή δική Του θεία φύση! Τῆς ἀνοίξε τά μάτια καί τήν φώτισε μέ τήν Ἀλήθεια Του! Τήν ἐνίσχυσε μέ τή Χάρη Του καί τῆς ἔδωσε τή δύναμη νά ἐργάζεται τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ καί νά Τόν εὐχαριστῆ. Μέ τή Σταυρική θυσία καί τήν Ἀνάστασή Του τήν ἀναγέννησε καί μέ τήν ἀνάληψή Του τήν

ἀνέβασε στους οὐρανοὺς καὶ τὴν ἀποκατέστησε στή πρώτη της θέσῃ!

Μέ αὐτοὺς τοὺς λίγους πού Τόν ἀκολούθησαν καὶ τόν γνώρισαν καὶ ἔγιναν «μάρτυρές» Του καὶ κυρίως μάρτυρες τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεώς, ἵδρυσε τὴ Ἐκκλησία.

Αὐτοὶ πού Τόν γνώρισαν καὶ Τόν ἀγάπησαν, Τόν ὑποδέχτηκαν ὡς Υἱό καὶ ἀπεσταλμένο τοῦ Θεοῦ Σωτῆρα, καὶ Τοῦ παραδόθηκαν! Τόν ἀκολούθησαν καὶ ἔζησαν τὴ διδασκαλία Του, τὰ θαύματά Του, κυρίως τό θάνατο, τὴν ἀνάσταση καὶ τὴν ἀνάληψή Του! Αὐτοὶ ἐνώθησαν μαζί Του μέ τὴν πίστη! Μ' αὐτοὺς ἔκαμε τὴν «Καينὴ Διαθήκη Του» καὶ τοὺς παρέδωκε τὴ Βασιλεία πού ἔφερε στόν κόσμο! Σ'αὐτοὺς ἔστειλε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ἐγκαινίασε τὴν Ἐκκλησία! Αὐτό εἶναι τό Μέγα Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς σωτηρία τοῦ κόσμου πού ἐργάστηκε ὁ Χριστός!

Τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἔστειλε τό Ἅγιο Πνεῦμα Του νά συνεχίζη τό ἔργο Του, νά μεταδίδη σέ κάθε ἄνθρωπο τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἔργου πού ἐργάστηκε ὁ Ἴδιος μέ τό ἔργο του. Τό θάνατο καὶ τὴν ἀνάστασή Του! Νά παραστέκη καὶ νά παρηγορῇ Νύμφη Του Ἐκκλησία, τοὺς

πιστούς πού παραμένουν ἀκόμη στή γῆ καί
 Τόν περιμένουν νά ἔλθῃ γιά νά τοῦ παραλάβῃ
 στήν αἰώνια δόξα καί μακαριότητά Του!

Ὁ Παράκλητος ἀπό τή μέρα ἀκείνη
 ἐνώνει μέ τό βάπτισμα στό σῶμα τοῦ
 Χριστοῦ αὐτούς πού πίστεψαν σ'Αυτόν, στό
 θάνατο καί τήν ἀνάστασή Του καί τοῦ
 διοχετεύει τή δική Του ζωή! Βοηθᾶ τούς
 καινούριους ἀνθρώπους πού ἀναγεννήθηκαν
 μέ τήν πίστη καί τό βάπτισμα, νά συνεχίζουν
 τό ἔργο καί τήν ἀποστολή τοῦ Χριστοῦ, νά
 σώζονται καί νά ἀνακαινίζουν τόν κόσμο, νά
 δοξάζουν τό Θεό!

Μέ τό αἷμα τῆς σταυρικῆς θυσίας Του
 ἐξαγόρασε τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν καταρα
 τοῦ Νόμου, τό θάνατο καί μέ τήν ἀνάστασή
 Του, τούς χάρισε τή δική Του αἰώνια ζωή καί
 τούς εἰσήγαγε στή δική Του ζωή καί
 Βασιλεία! Ἔτσι ἶδρυσε τήν Ἐκκλησία Του
 στή γῆ καί ἐπεξέτεινε τά ὅρια τῆς Βασιλείας
 τῶν οὐρανῶν!

«Ἐξηγόρασας ἡμᾶς
 ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Μόμου
 τῷ τιμίῳ Σου αἵματι!
 Τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς
 καί τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς
 τήν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις!
 Σωτήρ ἡμῶν δόξα Σοι!»

Αὐτή εἶναι ἡ σημασία τοῦ πρώτου κηρύγματος τοῦ Χριστοῦ στήν ἀρχή τοῦδημόσιου ἔργου Του: «Μετανοεῖτε! Ἦγγικε γάρ ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν!» Τήν ἔφερε στή γῆ ὁ Ἰδιος ὁ Βασιλεύς της καί αὐτήν ἀπέστειλε τούς Ἀποστόλους Του νά κηρύξουν! Ἡ κλήση τοῦ Χριστοῦ πρό τούς ἀνθρώπους εἶναι νά ἀλλάξουν τρόπο σκέψευς καί ζωῆς! Νά ἀρνηθοῦν τά ἔργα τοῦ Διαβόλου καί νά ἀκολουθήσουν τό Χριστό, νά ἐργάζωνται τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καί τή δόξα τοῦ Θεοῦ! Ἔτσι κερδίζεται ἡ Βασιλεία Του!

Τῆς Βασιλείας Του ὅμως, μᾶς δίδει προκαταβολή! Ἀρραβώνα! Τήν κρατᾶμε στά χέρια μας! Τή γευόμαστε μέ τά μυστήρια τῆς θείας ζωῆς πού κοινωνοῦμε στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας!

Μέσα στό Νεό Παράδεισο τῆς Ἐκκλησίας κάλεσε ὁ Χριστός τόν ἀνθρωπο νά ζήσει καί νά ἐργαστῆ, γιά νά ἐπανορθώσει τό προπατορικό ἀμάρτημα τοῦ Ἀδάμ καί νά πραγματοποιήσει τόν ἀρχικό προορισμό, πού τοῦ ὅρισε ὁ Θεός! Ἄλλος τρόπος, γιά νά εὐχαριστήσῃ ὁ ἀνθρωπος τό Θεό καί νά φτάσῃ νά γίνῃ ὅμοιος καί κοινωνός Του, νά γίνῃ κατά χάριν θεός, νά «θεωθῆ», νά εἰσέλθῃ στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, δέν ὑπάρχει! Μόνο μέ τήν ἐργασία τῆς ἐντολῆς

τοῦ Θεοῦ, τελειοῦται ὁ ἄνθρωπος καί «θεώνεται».

Ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία, ὡς θεοῖδρυτος ὀργανισμός, μέ τή ζωή και τό ἔργο της, και μέ τά χαρισματικά ὄργανά της, τούς Ἐπισκόπους-Ιερεῖς και τούς ἐκπροσώπους των, τούς Πρεσβυτέρους, μαρτυρεῖ, φανερώνει τό Χριστό, καλεῖ σέ μετάνοια τούς ἀνθρώπους! Τούς βαπτίζει, τούς ἐνώνει στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ και τούς διατρέφει και τούς δυναμώνει μέ τό λόγο Του, τό Εὐαγγέλιο τῆς Ἀλήθειας Του, και μέ τό σῶμα και τό αἷμα Του. Μέ τό συνεχῆ μυστικό διάλογο τῆς προσευχῆς τούς κρατεῖ σέ συνεχῆ και ἀνοιχτό διάλογο μέ τό Χριστό. Ἡ ζωή και ἡ τροφή τους εἶναι ὁ Χριστός! Στό σῶμα Του εἶναι ἤδη ὀργανικά ἐνσωματωμένοι, ὡς μέλη Του, και ζοῦν τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας Του! Διδάσκονται ἀπό τό Εὐαγγέλιο και φωτίζονται, τρῶνε και πίνουνε και τό αἷμα Του, συνομιλοῦν συνεχῶς μαζί Του μέ τόν ἀνοιχτό διάλογο τῆς προσευχῆς! Ἔτσι φωτίζονται και δυναμώνουν. Μαθαίνουν τό δρόμο, γιά νά ξέρουν τί πρέπει νά κανουν και πῶς νά συμπεριφέρονται, και ἐνισχύωνται γιά νά μποροῦν νά προχωροῦν, νά νικοῦν, στό συνεχῆ πόλεμο πού τούς κάνει ὁ Διάβολος.

Μποροῦν νά ἐργάζωνται τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, νά «εὐχαριστοῦν» τόν Θεό καί νά ἀγιάζωνται καί νά «θεώνωνται»!

Τό Ἅγιο Πνεῦμα μεταδίδει στήν Ἐκκλησία Νύμφη τή ζωή τοῦ Νυμφίου! Ἐνσωματωμένοι στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας οἱ πιστοί συμμετέχουν στή ζωή Του καί συνεχίζουν τήν παρουσία Του στή γῆ.

Ἡ κάθοδος τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο, μέ τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ Του, καί ἡ συνεχῆς παρουσία τοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποίαν ἐξασφαλίζει στήν Ἐκκλησία ἡ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνισχύει τούς πιστούς, τά μέλη τοῦ σώματός Του, νά ἐργάζωνται τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, νά κάνουν ἀδύνατα δυνατά καί νά σώζωνται.

Ὁ χριστιανός, ὅπως καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ζεῖ στόν κόσμο μέ τό φῶς αὐτῆς τῆς προσωπικῆς ἀποκαλύψεως πού τοῦ χάρισε μυστικά στήν ψυχή του ὁ Χριστός. Μέ τόν Χριστό συναντηθήκαμε οὐσιαστικά ὅταν τόν γνωρίσαμε καί τόν πιστέψαμε καί ἐπισφραγήσαμε τή συνάντησή μας, μέ τήν ὁμολογία τῆς πίστεώς μας καί τό Βάπτισμά μας. Γνωρίσαμε τό Χριστό πού ἦλθε νά μᾶς συμφιλιώσῃ καί νά μᾶς ἐνώσῃ μέ τόν Θεό Πατέρα, καί συναντηθήκαμε μαζί Του, **διά τῆς πίστεως καί τοῦ Βαπτίσματος.**

Στό βάπτισμά μας δέν κάμαμε μιά απλή γνωριμία, ἀλλά μιά οὐσιαστική, μυστική καί πραγματική, ζωντανή ἔνωση μαζί Του. Μιά σύνδεση αἰώνια, ἓνα μυστικό Γάμο! Ὑπογράψαμε τήν «Καينὴ Διαθήκη» πού ὁ Θεός πρόσφερε στοὺς ἀνθρώπους μέ «Μεσίτην» τόν ἐνανθρωπήσανα Υἱό καί Λόγο Του, θεάνθρωπο Κύριο Ἰησοῦ Χριστό! Γίναμε νύμφη Του, ὀργανικό μέλος τοῦ μυστικοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας! Καί μᾶς χάρισε τήν κληρονομιά τῆς Βασιλείας Του! Μᾶς ἔδωκε τόν ἀρραβώνα Του, τήν προκαταβολή τῆς Βασιλείας Του, τά μυστήριά Του! Νά τρώμε καί νά πίνουμε μαζί του στή βασιλεία Του! «Ὁ τό λόγον Μου ἀκούων καί πιστεύων τῷ πέμψαντί Μέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον! Καί εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλά μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωὴν!» Συνδεθήκαμε μαζί Του γιά πάντα, ὅπως ἀκριβῶς τόν γνώρισαν καί συναντήθηκαν μαζί Του οἱ Ἀπόστολοι, ἡ Σαμαρείτισα καί τόσοι ἄλλοι.

Τό Βάπτισμα τῶν πιστῶν εἶναι ἡ μυστική ἀλλά πραγματική συνάντησή τους μέ τό Χριστό! Μᾶς ἔνωσε μαζί Του! Ζήσαμε τή δύναμη τῆς Θεότητός Του, τά θαύματά Του καί κυρίως τό θάνατο καί τήν ἀνάστασή Του. Αὐτός πού πιστεύει στό Χριστό καί ἐνώνεται μαζί Του μέ τό βάπτισμα παίρνει

τή δύναμή τῆς Χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἓνα κλῆμα παίρνει τή δύναμη καί καρποφορεῖ ἀπό τόν κορμό καί τίς ρίζες τῆς ἀμπέλου. Αὐτή εἶναι ἡ συνείδηση τοῦ Ἀποστόλου καί αὐτό πρέπει νά ζῆ κάθε πιστός ἄν ἡ πίστη του εἶναι ἀλήθινή καί ζωντανή.

Ἐνωμένος μέ τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀλλά καί κάθε πιστός, μπορεῖ νά ἐκτελέσῃ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, νά εὐχαριστήσῃ τόν Πατέρα καί Πλάστη του καί νά γίνῃ κοινωνός τῆς μακαριότητός Του.

Ἡ ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου ἐν Χριστῷ, ἡ ἔνωσή του μέ τόν Χριστό, στό Βάπτισμα, τήν ὁποίαν ἀπεργάζεται τό Ἅγιο Πνεῦμα, εἶναι τό μυστικό, γιά νά κατορθώσῃ ὁ ἀνθρώπος νά τηρῇ τίς ἐντολές τοῦ πολιτεύματος τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, πού τόν καθιστᾷ υἱόν Ἰψίστου.

Προκείμενον. Ἦχος β΄. Ψαλμός 117.

Ἰσχύς μου καί ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Παιδύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρός Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα, 11,31 - 12,9.

Ἀδελφοί,

³¹ Ὁ Θεός καί Πατήρ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν,

ὁ ὢν εὐλογητός εἰς τοὺς αἰῶνας,
ὅτι οὐ ψεύδομαι.

Ὁ Θεός καὶ Πατέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ξέρεῖ, πού εἶναι αἰώνια εὐλογητός, ὅτι δέν λέω ψέματα.

32 Ἐν Δαμασκῶ

ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως
ἐφρούρει τὴν Δαμασκηῶν πόλιν
πιάσαι με θέλων

33 καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ
ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους (Πρ. 9,23-25)
καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

Στὴ Δαμασκό, ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλιά Ἀρέτα φρουροῦσε τὴν πόλιν τῆς Δαμασκοῦ, ἐπειδὴ ἤθελε νά μέ πιάση ἀλλὰ μέ κατέβασαν ἀπὸ ἓνα παράθυρο μέσα σέ καλάδι, ἀπὸ τό τεῖχος, καὶ ἐξέφυγα ἀπὸ τὰ χέρια του.

12,1 Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι·
ἐλεύσομαι γάρ εἰς ὀπτασίας
καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.

Τό νά καυχῶμαι λοιπόν δέν εἶναι συμφέρον μου, ἀλλὰ θά ἔλθω σέ ὀπτασίες καὶ ἀποκαλύψεις τοῦ Κυρίου.

2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῶ

πρό ἐτῶν δεκατεσσάρων·
εἶτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα,
εἶτε ἐκτός τοῦ σώματος οὐκ οἶδα,
ὁ Θεός οἶδεν·

ἄρπαγέντα τόν τοιοῦτον

ἕως τρίτου οὐρανοῦ.

Ξέρω ἓναν ἄνθρωπο χριστιανό, ὁ ὁποῖος πρό δεκατεσσάρων ἐτῶν, εἴτε μέ τό σῶμα, δέν ξέρω, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει, ἀρπάχτηκε ὡς τόν τρίτο οὐρανό.

3 **Καί οἶδα τόν τοιοῦτον ἄνθρωπον·
εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος
οὐκ οἶδα, ὁ Θεός οἶδεν·**

4 **ὅτι ἤρπάγη εἰς τόν παράδεισον
καί ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα,
ἃ οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλήσαι.**

Καί ξέρω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, εἴτε μέ τό σῶμα, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρει ἀρπάχτηκε στόν Παράδεισο καί ἄκουσε λόγια ἀνέκφραστα, τά ὁποῖα δέν ἐπιτρέπεται νά ἐπαναλάβῃ ἄνθρωπος.

5 **Ἵπέρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι,
ὑπέρ δέ ἐμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι
εἰ μή ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.**

6 **Ἐάν γάρ θελήσω καυχῆσασθαι,
οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γάρ ἐρῶ·
φείδομαι δέ μή τις εἰς ἐμέ λογίσηται
ὑπέρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.**

Γιά ἓναν τέτοιο ἄνθρωπο θά καυχηθῶ, γιά τόν ἑαυτό μου ὅμως δέν θά καυχηθῶ, παρά μόνο γιά τίς ἀδυναμίες μου.

Ἀλλά κι ἂν θελήσω νά καυχηθῶ, δέν θά εἶμαι ἀνοητος, διότι θά πῶ τήν ἀλήθεια· τό ἀποφεύγω ὅμως μήπως μέ θεωρήσει κανείς

άνώτερο από ό,τι βλέπει σέ μένα ή άκούει από έ-
μένα.

- 7 **Καί τῆ ὑπερβολῆ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα
μή ὑπεραίρωμαι,
ἐδόθη μοι σκόλοψ τῆ σαρκί,
ἄγγελος σατάν,
ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μή ὑπεραίρωμαι.**
- 8 **Ὑπέρ τούτου, τρίς τόν Κύριον παρεκάλεσα
ἵνα ἀποστῆ ἀπ' ἐμοῦ.**
- 9 **Καί εἶρηκέ μοι: Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις Μου·
ἡ γάρ δύνამίς Μου
ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται.**

Καί γιά νά μήν ὑπερηφανεύωμαι γιά τίς πολλές
ἀποκαλύψεις, μοῦ δόθηκε ἕνα ἀγκάδι στό σῶμα,
ἕνας ἄγγελος τοῦ σατανᾶ γιά νά μέ ραπίζῃ, γιά
νά μήν ὑπερηφανεύωμαι.

Τρεῖς φορές παρεκάλεσα τόν Κύριο γι' αὐτό, γιά
νά φύγῃ ἀπό μένα.

Καί μοῦ εἶπε: Σοῦ εἶναι ἀρκετή ἡ χάρις Μου· δι-
ότι ἡ δύναμή Μου φανερώνεται πλήρως ἐκεῖ
πού ὑπάρχει ἀδυναμία.

- Ἦδιστα οὖν μάλλον
καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου,
ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμέ
ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.**

Πολύ εὐχαρίστως λοιπόν θά καυχῆθῶ μάλλον
γιά τίς ἀδυναμίες μου,
γιά νά κατασκηνώσῃ σέ μένα ἡ δύναμη τοῦ
Χριστοῦ.

Ἀλληλουϊάριον
Ψαλμός 19. Ἦχος β

Ἐπακούσαι σου Κύριος
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
ὑπερασπίσαι σου τό ὄνομα
τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Εἶθε ν' ἀκούσῃ ὁ Θεός,
Ρήγα, τό αἴτημά Σου,
τή μέρα πού χρειάζεσαι
καί Τοῦ ζητᾶς βοήθεια!
Εἶθε ὁ Θεός τοῦ Ἰακώβ
νά ν' ὑπερασπιστής σου.

3 Ἐξαποστειλαί σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου
καί ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Ἄπό τόν Ἅγιο Του Ναό
βοήθεια νά σοῦ στείλῃ,
ἀπό τό λόφο τῆς Σιών
νά σέ διαφυλάξῃ.

4 Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου
καί τό ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Νά θυμηθῇ τίς προσφορές,
τά ὄλοκαυτώματά σου,
ν' ἀποδεχτῇ εὐχάριστα
ὅλες σου τίς θυσίες.

{Θεμελιώδης ὅρος τῆς δικαιοσύνης
τοῦ Θεοῦ, προκειμένου νά ἀνταποκριθῇ
στά αἰτήματα τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι
νά ἔχῃ ἐκπλήρωση ὁ ἀνθρωπος
τίς ὑποχρεώσεις του πρὸς Αὐτόν}

Διάψαλμα.

- 5 Δώη σοι Κύριος κατά τήν καρδίαν σου
καί πᾶσαν τήν βουλήν σου πληρῶσαι.

Εἶδε νά δώση ὁ ὁ Θεός
ὅτι ποθεῖ ἡ καρδιά σου,
εἶθε ὅλα σου τά σχέδια
νά παραγματοποιήση.

- 6 Ἀγαλλιασόμεθα ἐπί τῇ σωτηρίῳ Σου
καί ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα.

Ἡ νίκη Σου ἀγαλλίαση
μεγάλη νά μᾶς δώση,
μέ τοῦ Θεοῦ μας τ' Ὄνομα
ἐμεῖς νά δοξαστοῦμε.

Πληρῶσαι Κύριος
πάντα τά αἰτήματά σου.

Ὅλα σου τά αἰτήματα
ὁ Θεός ἄς ἐκπληρώση.

- 7 Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος
τόν Χριστόν Αὐτοῦ.

Τό ξέρω ἤδη! Ὁ Θεός
θά σώση τό Χριστό του.

Επακούσεται αὐτοῦ
ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου Αὐτοῦ· (Γ Βασιλ. 8,27)

ἐν δυναστείαις

ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς Αὐτοῦ.

Ἀπό τά ὕψη τ' οὐρανοῦ,
τόν Ἅγιο Ναό Του,
ἤδη σέ ἄκουσε ὁ Θεός

καί θά σοῦ ἀπαντήση.

Μέ δύναμη θαυματουργή,

νίκη θά σοῦ χαρίση.

- 8 **Οὔτοι ἐν ἄρμασι καί οὔτοι ἐν ἵπποις,
ἡμεῖς δέ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθήσομεθα.**

Ἄλλοι ἄς ἐλπίζουν στ' ἄρματα

κι ἄλλοι στό ἵππικό τους,

μά ἐμεῖς μόνο μέ τ' ὄνομα

τοῦ Θεοῦ θά δοξαστοῦμε.

- 9 **Αὐτοί συνεποδίσθησαν καί ἔπεσαν,
ἡμεῖς δέ ἀνέστημεν καί ἀνωρθώθημεν.**

Θά μπερδευτοῦν τά πόδια τους

καί μόνοι τους θά πέσουν·

μά ἐμεῖς θά σηκωθοῦμε ὀρθοί,

καί θά στερεωθοῦμε!

- 10 **Κύριε, σῶσον τόν βασιλέα
καί ἐπάκουσον ἡμῶν
ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά Σε.**

Σῶζε, Θεέ, τό βασιλιά,

Θεέ ἐπάκουσέ μας,

κάθε φορά πού ὁ λαός

γι' αὐτόν παρακαλεῖ Σε.